

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1948

Vyhlásené: 31.12.1948 Časová verzia predpisu účinná od: 01.01.1953 do: 28.07.1957

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

319.

Z á k o n

zo dňa 22. decembra 1948

o zľudovení súdництва.

Národné zhromaždenie republiky Československej usnieslo sa na tomto zákone:

Časť prvá.

Súdna organizácia.

Sudcovia z ľudu.

§ 10.

Sudcov z ľudu na okresnom súde povoláva okresný národný výbor, na krajskom súde krajský národný výbor (dočasný národný výbor), na Najvyššom súde vláda. Pritom sa má dbať na to, aby bolo možné zachovávať ustanovenie § 133.

§ 11.

Za sudcu z ľudu môže byť povolaný československý občan, ktorý

1. dosiahol 30 rokov, nie je však starší než 60 rokov,
2. je zapísaný v stálom voličskom sozname,
3. je občiansky bezúhonný,
4. je štátne spoľahlivý a oddaný myšlienke ľudovodemokratického zriadenia.

§ 12.

Za sudcov z ľudu nesmú byť povolaní sudcovia z povolania, konceptní úradníci úradov verejnej obžaloby, (verejní) notári, advokáti, obhajcovia vo veciach trestných a duchovní.

§ 13.

Funkcia sudcu z ľudu je občianskou povinnosťou. Možno ju odmietnuť alebo sa jej vzdať len z dôležitých dôvodov. O tom, či tu taký dôvod je, rozhoduje orgán, ktorý sudcu z ľudu povolal.

§ 14.

Funkčné obdobie sudcu z ľudu trvá dva roky. Dokiaľ neboli povolaní sudcovia z ľudu na ďalšie funkčné obdobie vôbec alebo v potrebnom počte (§§ 1, 4, 7), môžu byť na výkon funkcie volaní i doterajší sudcovia z ľudu. Za sudcov z ľudu, ktorí odpadli behom funkčného obdobia, povolajú sa na jeho zvyšok ďalší sudcovia z ľudu.

§ 15.

(1) Sudcovia z ľudu sú si pri rozhodovaní rovní so sudcami z povolania.

(2) O vylúčení a odmietaní sudcov z ľudu platí ustanovenie o vylúčení a odmietaní sudcov z povolania.

§ 17.

(1) Každý, kto je povolaný na výkon funkcie sudcu z ľudu, je povinný svoju funkciu konať svedomite a vystríhať sa ako pri výkone funkcie i inak v občianskom živote všetkého, čo by mohlo snížiť dôveru k sudcovským úradným úkonom alebo vážnosť funkcie, ktorú vykonáva.

(2) Sudca z ľudu musí zachovávať mlčanlivosť o rokovaní a hlasovaní na súde, ktorých sa priamo alebo nepriamo zúčastnil, a nesmie mimo výkonu funkcie prejavovať názor o prejednávanych veciach.

§ 18.

(1) Sudca z ľudu nech je odvolaný, ak odpadla niektorá z podmienok pre jeho ustanovenie (§ 11), ak nastal niektorý z dôvodov, pre ktorý nesmie byť povolaný (§ 12), alebo ak sa objaví taký dôvod dodatočne; môže byť odvolaný, ak to navrhne predseda súdu v prípade, že sudca z ľudu porušil opätovne alebo hrubo svoje povinnosti (§ 17).

(2) Odvolať sudcu z ľudu náleží orgánu, ktorý ho povolal.

§ 21.**Systemizácia služobných miest sudcov z povolania na okresných a krajských súdoch a konceptných úradníkov na okresných a krajských prokuratúrach.**

Služobné miesta sudcov z povolania na okresných a krajských súdoch a služobné miesta konceptných úradníkov na okresných a krajských prokuratúrach sa systemizujú takto:

Stupnice funkčného služného: Systematizované miesta:

II. Predsedovia krajských súdov v Prahe, Brne, Bratislave a v Košiciach.

III. Predsedovia ostatných krajských súdov, námestníci predsedov krajských súdov, uvedených v II. stupnici funkčného služného, krajskí prokurátori v Prahe, Brne, Bratislave a v Košiciach.

IV. Námestníci predsedov ostatných krajských súdov, predsedovia okresných súdov s najmenej 8 sudcovskými oddeleniami, ostatní krajskí prokurátori, námestníci krajských prokurátorov, uvedených v III. stupnici funkčného služného, okresní prokurátori v sídlach okresných súdov, ktorých predseda je v IV. stupnici funkčného služného.

V. Predsedovia ostatných okresných súdov, predsedovia senátov krajských a okresných súdov, námestníci ostatných krajských prokurátorov, ostatní okresní prokurátori, námestníci okresných prokurátorov, uvedených v IV. stupnici funkčného služného.

VI. Ostatní sudcovia, ustanovení na okresných súdoch, námestníci okresných prokurátorov, uvedených v V. stupnici funkčného služného.

VII. Ostatní sudcovia, ustanovení na krajských súdoch.

Časť druhá.**Príslušnosť a konanie v občianskych veciach právnych.**

Výkon súdnej moci.

§ 23.

Súdnu moc v občianskych veciach právnych vykonávajú okresné sudy, krajské sudy a Najvyšší súd (sudy riadne), pokiaľ výkon tejto moci nie je zákonom prikázaný súdom osobitným alebo súdom rozhodčím.

§ 24.

Súdna moc sa vykonáva vo dvoch stoliciach. Nad okresným súdom je opravnou stolicou krajský súd, nad krajským súdom Najvyšší súd.

§ 25.

(1) Na súde prvej stolice vykonáva súdnu moc sudca z povolania ako samosudca, ak ide o:

- a) zaistenie dôkazov alebo vydanie platobných rozkazov v konaní upomínacom, platobných rozkazov v konaní rozkaznom a zmenečnom, súdnych výpovedí a rozkazov v konaní nájomnom (árendovnom);
- b) veci pozemnoknižné a registrové (firemné);
- c) veci súdnictva nesporného okrem rozhodovania: o úprave pomerov súdnych chránencov, o pomere medzi manželmi a medzi rodičmi a deťmi a medzi rodičmi navzájom, o neprípustnosti držania v uzavrenom ústave a o zbavení svojprávnosti a vo veciach podľa zákona na ochranu nájomníkov, podľa zákona o udeľovaní nevyhnutných ciest a podľa restitučného zákona;
- d) veci exekučné, okrem: sporov, vzniklých za exekučného konania alebo z jeho podnetu, a rozhodnutí o odklade exekučných úkonov;
- e) dočasné opatrenia, pokiaľ o nich nerozhodol senát za konania;
- f) úkony konkurzného a vyrovnacieho komisára;
- g) úkony sudcu, dožiadaného a z rozkazu činného (vyslaného).

(2) Minister spravodlivosti môže nariadením ustanoviť ďalšie veci, v ktorých má vykonávať súdnu moc sudca z povolania ako samosudca.

(3) Ustanovenie zákona zo dňa 27. marca 1931, č. 57 Sb., o použití úradníkov vyššej pomocnej súdnej služby na súdoch a poručenských úradoch, ustanovenie § 4, ods. 1 dekrétu prezidenta republiky zo dňa 2. októbra 1945, č. 90 Sb., o úprave niektorých organizačných a služobných otázok v odbore súdnictva, a ustanovenie § 43, ods. 3 zákona zo dňa 12. júna 1942, č. 112 Sl. z., o organizácii súdov, úradov verejnej obžaloby a súdnej správy, zostávajú nedotknuté.

§ 26.**Porada a hlasovanie.**

(1) Poradu i hlasovanie vedie predseda senátu.

(2) Sudcovia z ľudu hlasujú pred sudcami z povolania, a to starší pred mladšími. Predseda senátu hlasuje naposledy.

§ 27.**Odmietnutie sudcov.**

(1) O odmietnutí predsedu okresného súdu rozhoduje predseda nadriadeného krajského súdu, o odmietnutí predsedu krajského súdu rozhoduje prvý predseda Najvyššieho súdu. O odmietnutí iného sudcu rozhoduje predseda súdu, na ktorom je sudca činný. O odmietnutí prvého predsedu Najvyššieho súdu rozhoduje Najvyšší súd v plenárnom zasadaní.

(2) Proti rozhodnutiu o odmietnutí nie je opravný prostriedok.

§ 28.**Delegácia.**

(1) Právo na delegáciu prislúcha krajskému súdu; ak sa však má odňatá vec prikázať súdu v obvode iného krajského súdu, prislúcha toto právo Najvyššiemu súdu.

(2) Na návrh strany alebo účastníka konania možno delegovať iný súd i z dôvodu vhodnosti. V exekučnom, konkurznom, vyrovnacom a nespornom konaní možno toto opatrenie urobiť aj na návrh súdu.

(3) Ak vedie vymáhajúci veriteľ proti tomu istému dlžníkovi viac exekúcií na rôznych súdoch, možno opatrenie podľa odseku 2 urobiť aj pre jednotlivé exekučné úkony, pokiaľ povaha exekúcie slúčenie takých úkonov pripúšťa.

(4) Návrh na delegáciu nemá odkladný účinok. Rozhoduje sa o ňom bez ústneho prejednávania. Súd, rozhodujúci o delegácii, môže urobiť pred rozhodnutím potrebné vyšetrovanie.

(5) Proti rozhodnutiu o delegácii nie je opravný prostriedok.

§ 29.**Právna pomoc na žiadosť cudzozemského súdu alebo úradu.**

(1) Ak má dožiadaný súd pochybnosti, či sa môže poskytnúť právna pomoc cudzozemskému súdu alebo úradu, oznámi to Ministerstvu spravodlivosti, ktoré zariadi potrebné. Opatrenie Ministerstva spravodlivosti je pre dožiadaný súd záväzná.

(2) Ustanovenie odseku 1 platí primerane, ak vzniknú z poskytovania právnej pomoci medzi súdom (úradom) dožadujúcim a dožiadaným neshody akéhokoľvek druhu.

Vecná príslušnosť.**§ 30.**

Pokiaľ tento zákon neustanovuje inak, náležia pred okresné súdy i občianske veci právne, prikázané podľa doterajších predpisov v prvej stolici krajským a zemským (hlavným) súdom, pracovným súdom (ďalej len pracovné spory) alebo banským rozhodčím súdom.

§ 31.

Z občianskych vecí právnych, prikázaných doteraz krajským súdom, náležia naďalej pred tieto súdy len veci majetkového práva, v ktorých jednou stranou (účastníkom) je národný podnik.

Doplnenie predpisov o miestnej príslušnosti.**§ 32.**

Ak ide o osoby, zamestnané v mieste rozdielnom od miesta závodu alebo prevodzovne, je pre pracovné spory miestne príslušný i súd, v ktorého obvode je závod alebo prevodzovňa, alebo súd, v ktorého obvode sa má alebo mala konať práca alebo platiť mzda alebo iné služobné platy.

§ 33.

Tam, kde podľa doterajších predpisov rozhodovalo o určení miestnej príslušnosti domovské právo strany (účastníka), je príslušný súd v Prahe alebo v Bratislave; ak je tým súdom Okresný súd v Prahe, je príslušný Okresný súd civilný pre vnútornú Prahu.

§ 34.

Poručenský alebo opatrovnícky súd prenesie svoju príslušnosť vo veci poručenskej alebo opatrovníckej na súd nového bydliska alebo pobytu poručenca alebo opatrovanca, len čo sa o zmene jeho bydliska alebo pobytu dozvie.

§ 35.**Zmena inej príslušnosti.**

O odpore proti povoleniu exekúcie alebo exekučného úkonu na základe cudzozemského exekučného titulu rozhoduje súd, ktorý exekúciu alebo exekučný úkon povolil, usnesením bez ústneho prejednávania.

§ 36.**Spory o príslušnosť medzi súdmi riadnymi a osobitnými a rozhodčími.**

Spory o príslušnosť medzi riadnymi a osobitnými súdmi a súdmi rozhodčími rozhoduje krajský súd, v ktorého obvode majú sídlo; ak ide o spor medzi súdmi v obvodoch rôznych krajských súdov, rozhoduje Najvyšší súd. Ak rozhodol už v tom alebo onom prípade o otázke príslušnosti krajský súd, na rozhodnutie sporu o príslušnosť povolaný, alebo Najvyšší súd, je toto rozhodnutie záväzné.

§ 37.

Vedenie verejných kníh.

(1) Verejné knihy o nehnuteľnostiach vedú okresné sudy. Príslušný viesť verejné knihy je, pokiaľ nie je ďalej ustanovené inak, okresný súd, v ktorého obvode je celkom alebo z hlavnej časti nehnuteľnosť, ktorá tvorí pozemnoknižné teleso.

(2) Zemské desky a pozemkové knihy, vedené dosiaľ Krajským súdom civilným v Prahe, vedie Okresný súd civilný pre vnútornú Prahu; zemské desky, vedené dosiaľ Krajským súdom v Brne, vedie Okresný súd civilný pre Brno-mesto; zemské desky, vedené dosiaľ Krajským súdom v Opave, vedie Okresný súd v Opave.

(3) Banské knihy vedú:

- a) Okresný súd v Plzni pre obvody krajských súdov v Prahe, Plzni a v Českých Budejoviciach;
- b) Okresný súd v Moste pre obvod Krajského súdu v Ústí nad Labem;
- c) Okresný súd v Kutnej Hore pre obvody krajských súdov v Pardubicích, Hradci Královej a v Liberci;

- d) Okresný súd v Chebe pre obvod Krajského súdu v Karlových Varoch;
- e) Okresný súd pre Ostravu-západ v Ostrave pre obvody krajských súdov v Brne, Olomouci, Ostrave, v Zlíne a v Jihlave;
- f) Okresný súd v Banskej Bystrici pre obvody krajských súdov v Bratislave, Banskej Bystrici, Nitre a v Žiline;
- g) Okresný súd v Spišskej Novej Vsi pre obvody krajských súdov v Košiciach a v Prešove.

(4) Železničnú knihu, vedenú dosiaľ Krajským súdom civilným v Prahe, vedie Okresný súd civilný pre vnútornú Prahu. Príslušnosť Okresného súdu civilného pre Brno-mesto a Okresného súdu v Bratislave viesť železničné knihy zostáva nedotknutá.

§ 38.

Vedenie obchodných a spoločenstevných registrov.

(1) Obchodné (firemné) a spoločenstevné registre vedie okresný súd v sídle krajského súdu pre celý obvod krajského súdu. V Prahe vedie tieto registre Okresný súd civilný pre vnútornú Prahu, v Brne Okresný súd civilný pre Brno-mesto, v Ostrave Okresný súd pre Ostravu-západ.

(2) Okresné sudy, príslušné viesť obchodné (firemné) a spoločenstevné registre, vydávajú tiež potvrdenie o tom, že obchodné knihy sú podľa právnych predpisov riadne vedené.

§ 39.

Zastúpenie.

(1) V konaní pred súdmi prvej stolice nie sú strany (účastníci) povinné sa nechať zastupovať advokátom; ak nepresahuje hodnota predmetu sporu 5.000 Kčs, je v pracovných sporoch zastúpenie advokátom vylúčené. V odvolacom konaní musia strany byť zastúpené advokátom, v pracovných sporoch však môžu byť zamestnanci zastúpení aj práva znalými zamestnancami jednotnej odborovej organizácie.

(2) Splnomocnencom môže byť každá spôsobilá osoba, ktorá je svojprávná, štátne spoľahlivá a občiansky bezúhonná a, pokiaľ nie je advokátom alebo notárom, s účinkom prísahy vyhlási, že stranu (účastníka) zastupuje bez odplaty. Ak nie je strana (účastník) schopná srozumiteľne sa vyjadrovať, môže jej súd uložiť, aby si ustanovila splnomocnenca.

Konanie.

§ 40.

(1) Pokiaľ v tomto zákone nie je ustanovené inak, platia o konaní pred súdmi prvej stolice doterajšie predpisy o konaní pred súdmi okresnými.

(2) Ak rozhoduje súd prvej stolice v senáte, platia o právach a povinnostiach predsedu senátu doterajšie predpisy o právach a povinnostiach predsedu senátu na krajskom súde.

(3) Pokiaľ Najvyšší súd rozhoduje ako odvolací súd, platí o konaní pred ním ustanovenie civilných súdnych poriadkov o odvolacom konaní.

§ 41.

Pri vybavení žaloby skúma súd z moci úradnej tiež, či ide o spor pracovný alebo o spor z národného poistenia. Strana môže vzniesť námietku, že ide alebo nejde o taký spor, najneskoršie na prvom roku (ústnom pojednávaní) skôr než sa pustila do pojednávania o veci samej. Ak sú tu pochybnosti alebo ak bola vznesená námietka, rozhodne súd o tejto otázke oddelene; do

rozhodnutia je prípustný rekurz. V hlavnej veci pokračuje súd až po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

§ 42.

Strany môžu predložiť po jednom prípravnom spise, len ak to zvolil súd na ústnom pojednávaní, pretože ide o rozsiahle skutkové tvrdenia alebo o složitý právny pomer. Ak sú strany zastúpené advokátmi, môže im súd v takých prípadoch predloženie prípravného spisu uložiť; ak nie sú, môže predseda vypočuť k príprave ústneho pojednávania strany a spísať o tom zápisnicu.

§ 43.

I v súdnom konaní spornom môže súd vykonávať ktorýkoľvek dôkaz z moci úradnej; pri svojom rozhodovaní vezme do úvahy tiež skutočnosti, ktoré stranami síce prednesené neboli, vyšli však v konaní inak najavo.

§ 44.

Kde doterajšie predpisy o súdnom konaní určujú lehotu 14 dní, nahradzuje sa táto lehota lehotou 15 dní.

§ 45.

Rozsudky sa vyhotovujú písomne a doručujú stranám; odvolacia lehota sa počíta vždy odo dňa doručenia.

§ 46.

Opravný prostriedok proti rozhodnutiu súdu prvej stolice možno podať ústne do zápisnice alebo písomným podaním. Opravný prostriedok musí tiež obsahovať aspoň stručné dôvody, skutkové tvrdenia a označenia dôkazov; advokátov podpis nie je potrebný.

§ 47.

(1) Odvolací súd prejednáva vec v medziach odvolacích návrhov znovu. O tom, či sa má už vykonaný dôkaz opakovať, či sa majú použiť výsledky skorej už vykonaného dôkazu, rozhodne odvolací súd, zhodnotiac starostlivo všetky okolnosti prípadu.

(2) Strany môžu v odvolacom konaní predniesť tiež skutkové okolnosti a ponúknuť dôkazy, ktoré v konaní pred prvým súdom neboli uvedené alebo ponúknuté.

§ 48.

Rekurz možno oprieť o nové skutočnosti a nové dôkazy.

§ 49.

(1) V opravnom konaní nemožno, vynímajúc nárok na náhradu trov opravného konania, vzniesť nový nárok a nemožno zmeniť žalobu ani so súhlasom odporcovým.

(2) Odvolacie dôvody a návrhy možno do konca ústneho odvolacieho pojednávania zmeniť; trov tým vzniklé však treba odporcovi nahradiť.

Konanie vo veciach národného poistenia.**§ 50.**

(1) Rozhodovať o opravných prostriedkoch proti výmerom Ústrednej národnej poisťovne náleží okrem vecí, uvedených v odseku 2, okresnému súdu, v ktorého obvode je sídlo poisťovne (ústredne alebo územnej organizačnej složky Ústrednej národnej poisťovne), ktorá výmer vydala. Ak podáva opravný prostriedok poistenec (jeho rodinný príslušník alebo pozostalý), môže miesto tohto súdu voliť súd, v ktorého obvode má svoje bydlisko.

(2) Rozhodovať vo sporoch o dávky dôchodkového národného poistenia (§ 60 zákona zo dňa 15. apríla 1948, č. 99 Sb., o národnom poistení), počítajúc v to dávky z dôchodkového pripoistenia (§§ 143 a 144 toho istého zákona) náleží krajskému súdu, v ktorého obvode má žalobca svoje bydlisko.

(3) Rozhodovať:

o sporoch z pripoistenia podľa §§ 143 a 144 zák. č. 99/1948 Sb., neuvedených v odseku 2 a o veciach podľa §§ 149 a 151 toho istého zákona;

o opravných prostriedkoch proti výmerom príplatkových ústavov podľa § 17 zákona zo dňa 15. apríla 1948, č. 98 Sb., o sústredení penzijného poistenia súkromných zamestnancov vo vyšších službách a o niektorých ďalších opatreniach v odbore verejnoprávneho sociálneho poistenia;

o sporoch medzi Ústrednou národnou poisťovňou a zdravotnými ústavmi (zariadeniami) podľa §§ 198 a 199 zák. č. 99/1948 Sb., vzniklých pri vykonávaní toho istého zákona, náleží okresnému súdu, v ktorého obvode je sídlo žalovanej strany, a ak je ňou Ústredná národná poisťovňa, okresnému súdu, v ktorého obvode je sídlo príslušnej územnej organizačnej složky.

§ 51.

(1) Opravným prostriedkom proti výmerom Ústrednej národnej poisťovne alebo príplatkového ústavu, ktorými sa rozhodlo o dávke z poistenia alebo o rodinnom prídavku podľa zákona zo dňa 13. decembra 1945, čís. 154 Sb., o rodinných prídavkoch niektorých osôb, poistených pre prípad nemoci, v znení noviel, je žaloba. Opravným prostriedkom proti ostatným výmerom je sťažnosť.

(2) Opravný prostriedok treba podať do 30 dní odo dňa doručenia výmeru na okresnej národnej poisťovni, v ktorej obvode strana býva, po prípade príplatkovému ústavu, ktorý výmer vydal, a to písomne vo dvoch vyhotoveniach alebo ústne do zápisnice. Opravný prostriedok podaný na inej než príslušnej organizačnej zložke Ústrednej národnej poisťovne alebo na niektorom súde, pokladá sa za platne podaný.

(3) Ak požiada strana poisťovňu (príplatkový ústav) pred uplynutím lehoty podľa odseku 2 o oznámenie výpočtu dôchodku, počíta sa lehota, uvedená v odseku 2, odo dňa doručenia tohto výpočtu strane.

(4) Poisťovňa (príplatkový ústav) môže do 15 dní odo dňa podania opravného prostriedku sama mu vyhovieť; ak tak neurobí, je povinná ho v uvedenej lehote predložiť príslušnému súdu.

§ 52.

(1) Pre konanie o žalobách platia predpisy o súdnom konaní spornom. Pre konanie o sťažnostiach (§ 51, ods. 1, veta druhá) platia predpisy súdneho konania nesporného.

(2) Z ustanovenia odseku 1 platia tieto odchýlky:

- a) súd pojednáva a rozhoduje tiež za neprítomnosti riadne predvolaných strán;
- b) rozsudok pre zmeškanie nemožno vyniesť;
- c) v sporoch o dávky z poistenia môže žalobná žiadosť a rozsudok znieť na uznanie nároku bez uvedenia jeho výšky, v ktorom prípade je poisťovňa povinná najneskoršie do 15 dní od právoplatnosti rozsudku vydať výmer o výške prisúdenej dávky.

(3) Odvolacia (rekurzna) lehota robí 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia.

§ 53.

Krajské sudy založia pre svoj obvod zoznam znalcov lekárov z odboru národného poistenia. Do tohto zoznamu nech sú zapisovaní lekári, ktorí vykazujú niekoľkoročnú úspešnú činnosť v posudkových otázkach sociálneho poistenia a nie sú úradnými lekármi poisťovne (§ 188 zák. č. 99/1948 Sb.) . Pred zápisom lekára do tohto zoznamu nech je vypočítaná jednotná odborová organizácia a Ústredná národná poisťovňa.

§ 54.

(1) Poistenci (rodinní príslušníci, pozostalí) môžu sa pred súdmi nechať zastupovať zamestnancami jednotnej odborovej organizácie, po prípade vrcholných záujmových organizácií, Ústredná národná poisťovňa svojimi zamestnancami.

(2) V odvolacom konaní musia byť strany zastúpené advokátom alebo osobami, uvedenými v odseku 1, ak sú tieto osoby práva znalé.

(3) Pre zastúpenie Ústrednej národnej poisťovne pri vymáhaní poistného súdnou exekúciou platí ustanovenie predchádzajúcich odsekov obdobne.

Sťažnosť pre zachovanie zákona.

§ 55.

(1) Generálny prokurátor môže do právoplatného rozhodnutia súdu riadneho, osobitného alebo rozhodčieho podať sťažnosť pre zachovanie zákona, ak je toho názoru, že v konaní alebo pri rozhodovaní bol porušený zákon. Pre vady konania možno sťažnosť podať len vtedy, ak ide o vec odňatú tuzemskému súdnictvu alebo aspoň súdom riadnym alebo ak mali vady konania za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

(2) Sťažnosť pre zachovanie zákona nemožno podať proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu.

(3) Generálny prokurátor je podriadený ministrovi spravodlivosti.

§ 56.

(1) Sťažnosť pre zachovanie zákona sa podáva písomne na Najvyššom súde.

(2) Okrem všeobecnej náležitosti podania musí sťažnosť obsahovať:

- a) označenie rozhodnutia, proti ktorému smeruje;
- b) údaj o tom, v čom sa spatruje porušenie zákona, s náležitým odôvodnením;
- c) určité vyhlásenie, či sa navrhuje len vyslovenie, že bol zákon porušený, alebo i zrušenie či zmena pôvodného rozhodnutia a aká.

(3) Generálny prokurátor môže až do rozhodnutia o sťažnosti meniť jej dôvody a návrh.

§ 57.

Generálny prokurátor si môže vyžiadať od ktoréhokoľvek súdu spisy o právoplatne skončenom konaní, aby mohol posúdiť, či sú tu dôvody na podanie sťažnosti pre zachovanie zákona.

§ 58.

Sťažnosť pre zachovanie zákona nie je viazaná lehotou.

§ 59.

Ak navrhuje generálny prokurátor tiež zrušenie alebo zmenu pôvodného rozhodnutia, môže Najvyšší súd i z úradnej moci až do právoplatného rozhodnutia o tomto návrhu odložiť vykonateľnosť pôvodného rozhodnutia.

§ 60.

O sťažnosti pre zachovanie zákona rozhoduje Najvyšší súd rozsudkom po ústnom pojednávaní, na ktoré predvoláva len generálneho prokurátora. Najvyšší súd môže i z úradnej moci nariadiť potrebné vyšetrenie.

§ 61.

Vo svojom rozsudku vysloví Najvyšší súd, že bol porušený zákon, alebo sťažnosť zamietne. Rozsudok musí byť odôvodnený a treba ho podľa možnosti doručiť i stranám (účastníkom) alebo ich právnym nástupcom.

§ 62.

Ak vyslovil Najvyšší súd vo svojom rozsudku, že bol porušený zákon, môže strana (účastník) alebo jej právny nástupca do pätnásť dní odo dňa doručenia rozsudku navrhnúť na súde, ktorý vo veci rozhodol v prvej stolici, zrušenie alebo zmenu pôvodného rozhodnutia. Ak bol taký návrh urobený alebo ak podal už taký návrh generálny prokurátor, urobí súd, ktorý vo veci rozhodol v prvej stolici, opatrenie, vyplývajúce z rozsudku Najvyššieho súdu, súc pritom viazaný jeho právnym názorom. Pre toto konanie platia predpisy o obnove primerane.

§ 63.

Okrem prípadu, uvedeného v § 62, nemá rozsudok Najvyššieho súdu právny účinok na právne pomery strán (účastníkov) pôvodného konania. Právne pomery tretích osôb nemôžu byť dotknuté ani novým rozhodnutím vo veci samej, iba že by im porušenie zákona známe bolo alebo byť muselo.

Časť tretia.

Príslušnosť a konanie v trestných veciach.

§ 130.

Zmeny v príslušnosti vo veciach disciplinárnych.

Disciplinárne konanie a ukladanie disciplinárnych trestov kancelárskym pomocným silám (časť prvá vládneho nariadenia zo dňa 7. júla 1926, č. 113 Sb., o úprave služobných a platových pomerov štátnych zamestnancov v pomocnej kancelárskej službe) a ukladanie disciplinárnych

trestov pomocným zriadencom (časť prvá vládneho nariadenia zo dňa 7. júla 1926, č. 114 Sb., o úprave služobných a platových pomerov pomocných zriadencov, v znení nariadenia všetkých členov vlády zo dňa 13. júla 1944, č. 156 Sb., o novej úprave disciplinárneho práva pomocných zriadencov a podobných zamestnancov), náleží v prvej stolici predsedovi krajského súdu.

§ 131.

Zmeny v príslušnosti v kárných veciach sudcov.

(1) Kárnym súdom, príslušným pre sudcovských úradníkov, ustanovených na okresných a krajských súdoch, pri týchto s výnimkou predsedu krajského súdu a jeho námestníka, pre sudcovských úradníkov, ustanovených pre obvod osobného úradu, a pre notárov je krajský súd, v obvode ktorého mal obvinený v čase stíhaného porušenia povinností svoje služobné pôsobisko.

(2) Ustanovenie zákona zo dňa 21. mája 1868, č. 46 r. z., o kárnom konaní so sudcovskými úradníkmi a ich nedobrovoľnom preložení na iné miesto alebo na odpočinok, pokiaľ upravujú složenie a príslušnosť zemských súdov ako súdov kárných, platí obdobne pre krajské súdy ako súdy kárne.

§ 132.

Opravné prostriedky proti rozhodnutiu notárskych komôr.

(1) Proti usneseniu alebo opatreniu notárskej komory alebo jeho prezidenta je prípustná sťažnosť do 15 dní odo dňa doručenia na Najvyšší súd.

(2) Ustanovenie § 3, ods. 2 zákona zo dňa 16. mája 1946, č. 138 Sb., o úprave niektorých otázok, týkajúcich sa notárstva, zostávajú nedotknuté.

Časť šiesta.

Ustanovenia spoločné, prechodné a záverečné.

§ 134.

(1) Občianske veci právne, v ktorých nebolo do dňa začiatku účinnosti tohto zákona skončené konanie v prvej stolici, postupujú sa, ak je to potrebné, bez návrhu strán príslušnému súdu podľa tohto zákona. Pre ďalšie konanie, najmä tiež prípustnosť opravných prostriedkov, sú smerodajné ustanovenia tohto zákona.

(2) V občianskych veciach právnych, v ktorých bolo už rozhodnuté krajským súdom alebo zemským (hlavným) súdom ako súdom prvej stolice pred účinnosťou tohto zákona, rozhodne o opravnom prostriedku s konečnou platnosťou krajský súd v sídle zemského súdu, ktorý rozhodol vo veci alebo by bol podľa doterajších predpisov príslušný na rozhodnutie o opravnom prostriedku, v osobitnom senáte, složenom z troch sudcov z povolania. O konaní pred týmto osobitným senátom platia doterajšie ustanovenia o konaní odvolacom. Ak sa zruší rozhodnutie, prikáže sa vec na nové rozhodnutie alebo na nové prejednanie a rozhodnutie súdu, ktorý je príslušný v prvej stolici podľa tohto zákona. Pre ďalšie konanie, najmä tiež pre prípustnosť opravných prostriedkov sú smerodajné ustanovenia tohto zákona.

(3) V občianskych veciach právnych, v ktorých bolo už rozhodnuté v druhej stolici pred účinnosťou tohto zákona, rozhoduje o opravnom prostriedku, podanom proti rozhodnutiu zemského (hlavného) súdu, Najvyšší súd v doterajšom složení a podľa doterajších predpisov; ak ide však o rozhodnutie krajského súdu, rozhoduje o opravnom prostriedku osobitný senát krajského súdu, uvedený v odseku 2. Keď sa zruší rozhodnutie, prikáže sa vec na nové rozhodnutie alebo nové prejednanie a rozhodnutie súdu príslušnému v druhej stolici podľa tohto zákona. Pre ďalšie konanie platia ustanovenia tohto zákona.

(4) Žaloba pre zmätočnosť a o obnovu a návrh na obnovu v konaní nespornom proti rozhodnutiu, vydanému podľa doterajších predpisov krajským súdom v prvej stolici, sa podávajú na súde, príslušnom v prvej stolici podľa tohto zákona. Ak ide o rozhodnutie, vydané krajským alebo zemským (hlavným) súdom v druhej stolici, treba žalobu pre zmätočnosť a obnovu (návrh) podať na súde, príslušnom vo veci rozhodovať v druhej stolici podľa tohto zákona. Na tom istom súde sa podáva žaloba (návrh), ak smeruje proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu, vydanému v druhej alebo v tretej stolici alebo proti rozhodnutiu hlavného súdu, vydanému v tretej stolici.

(5) Ak by bolo treba podľa doterajších predpisov podať žalobu (návrh) na niektorom zrušenom súde alebo na súde, ktorý podľa ustanovenia tohto zákona nie je už pre vec samú príslušný, podáva sa žaloba (návrh) na súde, ktorý je alebo by bol vo veci samej príslušný podľa tohto zákona. Ak je v týchto prípadoch pochybné, ktorý súd je miestne príslušný, užije sa predpisov o všeobecnej príslušnosti.

§ 135.

Veci národného poistenia (verejnoprávneho sociálneho poistenia), v ktorých konanie nebolo ešte skončené pred účinnosťou tohto zákona, postupujú súdy a úrady, doteraz príslušné, súdom, príslušným podľa tohto zákona. O ďalšom konaní platia ustanovenia tohto zákona.

§ 136.

(1) V trestnom konaní, začatom pred účinnosťou tohto zákona, pokračuje okresný súd podľa tohto zákona.

(2) Ak ale bol v konaní, začatom pred účinnosťou tohto zákona, už vynesený rozsudok v prvej stolici, skončí sa konanie podľa doterajších predpisov; pokiaľ ale podľa doterajších predpisov náležalo rozhodovať o opravnom prostriedku zemskému (hlavnému) súdu, koná a rozhoduje krajský súd, zriadený v doterajšom sídle onoho súdu, v trojčlennom senáte bez účasti sudcov z ľudu. Ak bude rozsudok zrušený a vec vrátená súdu prvej stolice na nové prejednanie, pokračuje v konaní okresný súd podľa ustanovenia tohto zákona.

(3) Ak sa skončilo konanie, začaté pred účinnosťou tohto zákona, právoplatným odsúdením obžalovaného, urobí rozhodnutie a opatrenie vo výkone trestu, náležiacie podľa doterajších predpisov krajskému súdu, okresný súd v sídle krajského súdu, ktorý vo veci rozhodol v prvej stolici; jemu prislúcha tiež nariadiť výkon trestu podmienčne odloženého.

§ 137.

(1) Veci súdnej správy, ktoré v deň začiatku účinnosti tohto zákona nebudú vybavené doteraz príslušnými súdmi, po prípade úradmi, budú vybavené súdom, po prípade úradom, príslušným podľa tohto zákona.

(2) O opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam krajských súdov (štátnych zastupiteľstiev), vydaným v odbore správnej pôsobnosti pred účinnosťou tohto zákona, rozhodne Ministerstvo spravodlivosti.

(3) O opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam zemských (hlavných) súdov a zemských (hlavných) štátnych zastupiteľstiev, vydaným v odbore správnej pôsobnosti pred účinnosťou tohto zákona, rozhodne súd alebo úrad, príslušný podľa doterajších predpisov.

§ 138.

(1) Sudcov a konceptných úradníkov, ustanovených na služobných miestach na súdoch (úradoch verejnej obžaloby), ktoré sa týmto zákonom zrušujú, preloží minister spravodlivosti na služobné miesta na iných súdoch (úradoch verejnej obžaloby). Pokiaľ by s týmto preložením bolo spojené preradenie do nižšej stupnice funkčného služobného alebo na služobné miesto, systemizované v druhej skupine služobných miest sudcovských, určí sa preloženému zamestnancovi služné podľa § 51, ods. 1 platového zákona. Ustanovenie predchádzajúcej vety platí obdobne aj pre iné prekladanie sudcov (konceptných úradníkov úradov verejnej obžaloby), ktoré je potrebné na vykonanie tohto zákona.

(2) Zamestnanci, ustanovení na služobných miestach systemizovaných v učtárňach zemských súdov, stávajú sa dňom účinnosti tohto zákona zamestnancami v osobnom stave učtárne Ministerstva spravodlivosti bez zmeny doterajšej služobnej hodnoty a platového zaradenia. Systemizácia služobných miest účtovných úradníkov Ministerstva spravodlivosti sa dopĺňa služobnými miestami, udelenými týmto zamestnancom pred účinnosťou tohto zákona.

(3) Ostatných zamestnancov, ustanovených na služobných miestach, systemizovaných na zemských (hlavných) súdoch, prevedie minister spravodlivosti na iné súdy, po prípade justičné úrady. Ak nie sú pre nich voľné systemizované miesta, budú títo zamestnanci vedení nad systemizovaný stav a zaradia sa na systemizované služobné miesta, len čo sa tieto uvoľnia.

§ 139.

Až do dňa, keď nadobudnú účinnosť ustanovenia častí I a II tohto zákona, platí pre príslušnosť súdov a úradov vo veciach národného poistenia prechodne toto:

1. O žalobách proti výmerom, ktorými bolo rozhodnuté o dávkach nemocenského poistenia podľa zákona o národnom poistení alebo podľa doterajších predpisov o verejnoprávnom nemocenskom poistení, rozhodujú rozhodčie súdy, zriadené podľa zákona zo dňa 9. októbra 1924, č. 221 Sb., o poistení zamestnancov na prípad nemoci, invalidity a staroby, v znení predpisov ho meniacich a dopĺňujúcich (ďalej len „rozhodčie súdy“). Miestne príslušný je súd v sídle okresnej národnej poisťovne, ktorá vydala výmer, alebo podľa voľby žalujúceho súd, v obvode ktorého žalujúci býva.
2. O žalobách proti výmerom, ktorými bolo rozhodnuté o dávkach dôchodkového poistenia podľa zák. č. 99/1948 Sb. alebo podľa doterajších predpisov o verejnoprávnom poistení dôchodkovom a úrazovom, rozhodujú poisťovacie súdy, zriadené podľa zák. č. 221/1924 Sb. (ďalej len „poisťovacie súdy“). Miestne príslušný je poisťovací súd, v obvode ktorého žalobca býva.
3. Poisťovacie súdy sú príslušné rozhodovať vo sporoch medzi nositeľom poistenia a zdravotnými ústavmi (zariadeniami), vzniklých pri vykonávaní doterajších predpisov o verejnoprávnom sociálnom poistení alebo pri vykonávaní ustanovení §§ 198 a 199 zák. č. 99/1948 Sb. Miestne príslušný je poisťovací súd, v obvode ktorého je sídlo žalovanej strany. Ak je žalovaná Ústredná národná poisťovňa a ak patrí vec výhradne do pôsobnosti niektorej jej územnej organizačnej zložky alebo ak sa jej výhradne týka, môže byť žalovaná tiež na súde, v obvode ktorého je sídlo územnej organizačnej zložky.
4. Pokiaľ sa výmermi, vydanými poisťovňou (ústrednou alebo územnou organizačnou složkou Ústrednej národnej poisťovne) pri vykonávaní zákona o národnom poistení alebo doterajších predpisov o verejnoprávnom sociálnom poistení, nerozhoduje o dávkach z poistenia (č. 1 a 2), rozhodujú o sťažnostiach (odvolaniach, námietkach) proti týmto výmerom okresné národné výbory. Miestne príslušný je okresný národný výbor, v obvode ktorého má sídlo poisťovňa (ústredná alebo územná organizačná zložka Ústrednej národnej poisťovne), ktorej výmeru sa odporuje.
5. Žalobu podľa č. 1 a 2 treba podať do 60 dní a sťažnosť podľa č. 4 do 30 dní odo dňa doručenia výmeru, žalobu podľa č. 3 do 60 dní odo dňa, keď sa strana dozvedela o tom, že nárok vznikol alebo že sa stal sporným. Žaloba a sťažnosť podľa č. 1 a 4 sa podáva na okresnú národnú

poisťovňu, ktorá napadnutý výmer vydala, žaloba podľa č. 2 na okresnú národnú poisťovňu, v obvode ktorej žalobca býva. Ak bola žaloba (sťažnosť) podaná v určenej lehote na inú organizačnú složku Ústrednej národnej poisťovne, pokladá sa za včas podanú. Žaloba podľa č. 3 sa podáva priamo na príslušný súd. Žaloba (sťažnosť) sa podáva písomne vo dvoch vyhotoveniach, možno ju však podať tiež ústne do zápisnice. Výmer sa k žalobe (sťažnosti) pripojuje.

6. V konaní pred rozhodčimi súdmi a poisťovacími súdmi obidvoch stolíc sa postupuje podľa zákona č. 221/1924 Sb. a podľa vládneho nariadenia zo dňa 28. decembra 1928, č. 213 Sb., ktorým sa vydávajú podrobné predpisy o službe na rozhodčích súdoch nemocenských poisťovní, súdoch poisťovacích a vrchného poisťovacieho súdu a upravuje sa ich spravovací poriadok; v konaní o sťažnostiach (odvolaniach, námietkach), uvedených v č. 4, sa postupuje podľa predpisov o správnom konaní. Proti rozhodnutiu okresného národného výboru je prípustné odvolanie na zemský národný výbor, na Slovensku na Povereníctvo sociálnej starostlivosti.
7. Minister sociálnej starostlivosti môže na návrh jednotnej odborovej organizácie a vrcholných záujmových organizácií doplniť počet prísediacich súdov, uvedených v č. 1 a 2, tak aby v nich boli zastúpené všetky skupiny poistencov Ústrednej národnej poisťovne podľa povolania.
8. Ustanovenia č. 1 až 7 platia pre spory a konania, začaté po 30. septembri 1948 a právoplatne neskončené do dňa vyhlásenia tohto zákona. Spory a konania, začaté po 30. septembri 1948 na súdoch a úradoch, nepríslušných podľa týchto ustanovení a neskončené do dňa vyhlásenia tohto zákona, postúpia sa v tom stave, v akom sú v tento deň, súdom a úradom, príslušným podľa č. 1 a 4.

Spory a konania, začaté do 30. septembra 1948, dokončia súdy a úrady, príslušné podľa doterajších predpisov (§ 253 zák. č. 99/1948 Sb.).

§ 140.

(1) Nedotknuté zostávajú predpisy civilných súdnych poriadkov o príslušnosti súdu pre žalobu pre zmätočnosť a pre žalobu o obnovu a predpisy restitučného zákona o súdnej príslušnosti.

(2) Nedotknuté zostáva tiež ustanovenie § 1 zákona zo dňa 1. decembra 1948, č. 273 Sb., o úprave uspokojenia a o určení splatnosti niektorých záväzkov, dotknutých znárodňovacími a inými predpismi.

§ 141.

Zrušujú sa:

1. zemské (hlavné) súdy a zemské (hlavné) štátne zastupiteľstvá;
2. Okresný súd obchodný a Krajský súd obchodný v Prahe;
3. pracovné súdy (osobitné oddelenie okresných súdov pre pracovné spory);
4. rozhodčie súdy verejnoprávneho sociálneho poistenia a poisťovacie súdy;
5. banské rozhodčie súdy a hlavný banský súd rozhodčí.

§ 142.

Zrušujú sa všetky predpisy, ktoré odporujú ustanoveniam tohto zákona. Zrušujú sa najmä:

1. ustanovenia §§ 22 a 23 zák. čl. XXXIII/1871;
2. zákon zo dňa 12. júla 1872, č. 112 r. z., ktorým sa upravuje právo stránok žalovať pre porušenia práva, spôsobené sudcovskými úradníkmi pri vykonávaní ich úradu;
3. ustanovenie čl. VII uvodz. zákona k trestnému poriadku č. 119/1873 r. z.;
4. ustanovenia §§ 8 až 13, §§ 15, 16, 32, 33, ods. 2, § 41, ods. 2, §§ 48, 49, 52, ods. 2, §§ 62, 63, 68, ods. 2, veta druhá, § 89, ods. 2 a 3, § 92, ods. 3, §§ 94, 95 a 108, ods. 2, §§ 114, 126, ods. 3 až 5, §§ 189, 192 až 195, § 196, veta druhá, §§ 207 až 219, §§ 227, 261, 280 až 296, §§ 362, 363, č. 4, §§ 384, 405, ods. 1, § 427, ods. 3, §§ 447 až 481 a § 485 trestného poriadku č. 119/1873 r. z.;

5. zákon zo dňa 31. decembra 1877, č. 3 r. z. z roku 1878, ktorým sa doplňujú a menia ustanovenia trestného poriadku o zmätočných sťažnostiach;
6. ustanovenia §§ 28, 36 a 39 zák. čl. V/1878;
7. ustanovenie čl. XIV zákona zo dňa 1. augusta 1895, č. 110 r. z., ktorým sa uvádza zákon o vykonávaní súdnej moci a o príslušnosti riadnych súdov v občianskych veciach právnych (jurisdikčná norma), v znení noviel;
8. ustanovenia §§ 1 až 7, § 7a, §§ 8, 10, 23, 30, 31, 40 a 42, ods. 2 až 4, § 45, ods. 2, § 46, ods. 3, §§ 49 až 53, §§ 61 až 64, § 68, §§ 70 až 73, §§ 79 a 111, ods. 1 a 2, §§ 118 a 120 zákona zo dňa 1. augusta 1895, č. 111 r. z., o vykonávaní súdnej moci a o príslušnosti riadnych súdov v občianskych veciach právnych (jurisdikčná norma), v znení noviel;
9. ustanovenia § 27, ods. 1 a 2, § 29, ods. 1, § 482, §§ 502 až 513, §§ 519 a 527, ods. 2, §§ 528 a 575, ods. 3, §§ 600 až 602 zákona zo dňa 1. augusta 1895 č. 113 r. z., o súdnom konaní v občianskych veciach právnych (civilný súdny poriadok), v znení noviel;
10. ustanovenia §§ 21, 22 a 82, ods. 1, § 83, ods. 2, veta druhá zákona zo dňa 27. mája 1896, č. 79 r. z., o exekučnom a zaisťovacom konaní (exekučný poriadok), v znení noviel;
11. ustanovenie § 25, ods. 2 zákona zo dňa 27. novembra 1896, č. 217 r. z., ktorým sa vydávajú predpisy o obsadzovaní, vnútornom zariadení a spravovacom poriadku súdov (zákon o súdnej organizácii);
12. ustanovenia §§ 7 až 14, §§ 17, 18, 23 a 25 uvodz. zák. k trestnému poriadku zák. čl. XXXIII/1896;
13. ustanovenia § 2, ods. 2, § 17, ods. 4, §§ 28, 29, 34, ods. 2, §§ 37, 42, 56, ods. 1, §§ 69, 75, 103, 107, 110 až 112, §§ 115, 123 a 124, ods. 8, § 145, ods. 5, § 146, ods. 3, § 158, ods. 1 až 3, § 160, ods. 4, §§ 162 až 168, § 215, ods. 2, § 238, ods. 3 až 5, § 285, ods. 2, § 286, ods. 2, § 335, ods. 4, § 378, ods. 2, §§ 381 až 423, ods. 1 až 5 a 7, §§ 424 a 425, ods. 3, §§ 426 až 442, § 476, ods. 4, §§ 521 až 560 a § 564 trestného poriadku zák. čl. XXXIII/1896;
14. ustanovenia §§ 1 až 4, §§ 22, 54, 55 a 65, ods. 2, §§ 95 a 399, ods. 2 a 3, §§ 515, 520 až 547, §§ 551, 583 až 587 zák. čl. I/1911, v znení noviel;
15. ustanovenia §§ 29 až 36 porotnej novely zák. čl. XXXIII/1914;
16. ustanovenia §§ 5 a 6 zákona zo dňa 21. marca 1918, č. 109 r. z., o odškodnení osôb, neprávom odsúdených;
17. ustanovenie § 6 zákona zo dňa 18. augusta 1918, č. 318 r. z., o odškodnení za vyšetrovaciu väzbu;
18. ustanovenia §§ 4 a 5 zákona zo dňa 11. decembra 1923, č. 8 Sb. z roku 1924, o trestnom konaní, konanom podľa trestného poriadku zák. čl. XXXIII/1896, proti neprítomným osobám;
19. zákon zo dňa 3. júla 1924, č. 170 Sb., o banských súdoch rozhodčích;
20. vládne nariadenie zo dňa 26. januára 1925, č. 18 Sb., ktorým sa vykonáva zákon zo dňa 3. júla 1924, č. 170 Sb., o banských súdoch rozhodčích;
21. ustanovenia čl. II, §§ 1 a 2 zák. č. 107/1927 Sb.;
22. ustanovenie čl. XV, ods. 2 zákona zo dňa 19. januára 1928, č. 23 Sb., ktorým sa menia a doplňujú niektoré ustanovenia zákonov o súdnom konaní vo veciach občianskych a o konaní exekučnom;
23. ustanovenie §§ 10 až 14 zákona zo dňa 21. marca 1929, č. 31 Sb., ktorým sa menia a doplňujú trestné zákony a trestné poriadky;
24. ustanovenie čl. V, ods. 1, veta prvá a druhá zákona zo dňa 8. júla 1930, č. 130 Sb., ktorým sa doplňujú a menia niektoré ustanovenia zákonov o súdnom konaní vo veciach občianskych a o konaní exekučnom;
25. ustanovenia §§ 28 až 36, §§ 44, 47 a § 70 zákona zo dňa 11. marca 1931, č. 48 Sb., o trestnom súdnictve nad mládežou;
26. ustanovenia § 3, ods. 1 a 2 a §§ 45, 46 a 47 zákona zo dňa 19. júna 1931 č. 100 Sb., o základných ustanoveniach súdneho konania nesporného;

27. zákon zo dňa 4. júla 1931, č. 131 Sb., o súdnictve vo sporoch z pomeru pracovného, služobného a učebného (o pracovných súdoch), v znení noviel;
28. zákon zo dňa 3. mája 1934, č. 91 Sb., o ukladaní trestu smrti a o doživotných trestoch;
29. ustanovenie čl. V, č. 1 zákona zo dňa 11. decembra 1934, č. 251 Sb., ktorým sa menia a doplňujú niektoré ustanovenia zákonov o občianskom konaní súdnom, o konaní exekučnom a o konaní nespornom;
30. zákon zo dňa 12. júna 1940, č. 146 Sl. z., o vydávaní trestných príkazov v konaní pred okresnými súdmi;
31. ustanovenia §§ 2, 18 a 82 zákona zo dňa 12. júna 1942, č. 112 Sl. z., o organizácii súdov, úradov verejnej obžaloby a súdnej správy;
32. ustanovenie čl. XIII, ods. 2 zákona zo dňa 16. júna 1942, č. 113 Sl.z., ktorým sa uvádza do účinnosti zákon o organizácii súdov, úradov verejnej obžaloby a súdnej správy;
33. zákon zo dňa 8. októbra 1942, č. 209 Sl. z., o prenesení pôsobnosti Hlavného banského rozhodčieho súdu na Hlavný súd v Bratislave;
34. použiteľnosť vládneho nariadenia zo dňa 16. decembra 1943, č. 41 Sb. z roku 1944, o prenesení niektorých správnych úloh v justičnom odbore;
35. ustanovenia §§ 14 až 23, § 26, ods. 2 až 4, §§ 27 až 29 a §§ 36 až 38 nariadenia Slovenskej národnej rady zo dňa 6. júna 1945, č. 53 Sb. n. SNR, o úprave niektorých hmotnoprávných otázok, súvisiacich s obnovením československého právneho poriadku, a o novelizácii niektorých ustanovení trestného práva procesného;
36. ustanovenie čl. III a IV dekrétu prezidenta republiky zo dňa 8. augusta 1945, č. 62 Sb., o úľavách v trestnom konaní súdnom;
37. dekrét prezidenta republiky zo dňa 26. októbra 1945, č. 112 Sb., o správe súdnych väznic a trestných ústavov;
38. ustanovenia §§ 1 až 87 a §§ 91 a 92 zákona zo dňa 10. decembra 1946, č. 232 Sb., o porotných súdoch;
39. ustanovenie § 1, ods. 1 a §§ 3 a 47, ods. 1 vládneho nariadenia zo dňa 17. decembra 1946, č. 3 Sb. z r. 1947, ktorým sa upravujú niektoré otázky organizácie a služobné a platové pomery Sboru uniformovanej väzenskej stráže;
40. ustanovenie čl. I zákona zo dňa 12. júna 1947, č. 105 Sb., ktorým sa menia a doplňujú niektoré ustanovenia o súdnej organizácii a o príslušnosti a konaní v občianskych veciach právnych;
41. ustanovenie § 9 vládneho nariadenia zo dňa 17. júna 1947, č. 121 Sb., o znalečnom v trestnom konaní súdnom;
42. ustanovenie § 19 zákona č. 98/1948 Sb.;
43. ustanovenia §§ 228 až 240 zák. č. 99/1948 Sb.;
44. ustanovenia § 67, ods. 2 a 3 zákona zo dňa 6. októbra 1948, č. 231 Sb., na ochranu ľudovodemokratickej republiky.

§ 143.

(1) Minister spravodlivosti môže nariadením vydať predpisy, súvisiace s vykonaním tohto zákona. Najmä môže nariadením upraviť spravovací poriadok pre súdy.

(2) Minister spravodlivosti po dohode s ministrom financií určí, ktoré okresné súdy na Slovensku vykonávajú súdnu moc ako trestné súdy dôchodkové.

§ 144.

(1) Tento zákon nadobúda, pokiaľ nie je v odseku 2 ustanovené inak, účinnosť dňom, ktorý určí minister spravodlivosti nariadením.

(2) Dňom 1. januára 1949 nadobúda účinnosť ustanovenie § 128, ods. 1; dňom vyhlásenia tohto zákona nadobúda účinnosť ustanovenie § 139 a ustanovenie § 142, čís. 9 o zrušení § 575, ods. 3 c.ř.s.

(3) Zákon vykoná minister spravodlivosti.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Dr. Čepička v. r.

